Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

2024

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 1

Qualificació		TR
Qüestions		
Comentari de text		
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Aquesta prova consta de dues parts. Escolliu DUES de les quatre qüestions plantejades en la primera part i UN dels dos comentaris de text plantejats en la segona part.

Primera part

Responeu a DUES de les qüestions següents:

1. Digueu de quines tragèdies gregues clàssiques parteix *Antígona*, de Salvador Espriu, i expliqueu com adapta l'autor el mite per reflexionar sobre el context històric i polític de redacció de l'obra.
[2,5 punts]

2. Presenteu breument els personatges masculins següents de la novel·la *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany: Feliu Tobies, Agustí Turull, Esteve Plans, Benito Garrido i Adrien. Centreu-vos en el personatge d'Esteve Plans, descriviu-lo i expliqueu quina relació té amb la protagonista.
[2,5 punts]

3. Expliqueu quins són els aspectes literaris i ideològics més rellevants de la secció «Visions», de *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Relacioneu-ho amb les altres seccions del llibre.
[2,5 punts]

4. El tema principal de *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol, és el conflicte entre la Prosa i la Poesia. Expliqueu de quin conflicte es tracta i quin significat tenen aquests dos símbols a partir dels dos personatges que més clarament els representen.
[2,5 punts]

Segona part

Desenvolupeu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (pàgines 6 i 8):

1. Comenteu aquest fragment de *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) La situació del fragment en l'argument de la novel·la.
b) L'oposició entre els dos personatges femenins.
c) El punt de vista narratiu.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

La Teresa se'n va sense fer soroll. La seva mà resseca, de senyora que no desdenya de feinejar com una minyona, mà de verge de quaranta anys, gira el pestell i tanca darrere seu amb suavitat conventual.

Tot just és a la part de fora que dubta un segon, i s'ajup a mirar pel forat del pany. Veu la Laura dreta al mig de la cambra, que ha començat a llevar-se el vestit. A la lluna del mirall, sota les irradiacions de la llum, compareix la nuesa rosada de la forastera, dins la lleu guarda de les robes íntimes, brodades, talment com la Teresa no hauria pogut sospitar-ne l'existència, ni menys que hi hagués cap dona prou poc escrupolosa per a vestir-s'hi. S'abriga amb les flonjors del barnús tebi, com si sortís del bany, i es contempla al mirall. El somriure li torna al llavi quan fa lluir el brillant de l'anell, a la manera d'una alosa encisada. Es posa la mà al pit, decanta el cap i s'estufa el cabell.

La Teresa ja en té prou. Es redreça, la boca contreta i la mà closa sobre el pit cast que no ha rebut mai el contacte del sol i ben poc de l'aigua.

[Podeu continuar escrivint a partir de la pàgina 9.]

2. Comenteu el poema «Cançó de fer camí», de *Bruixa de dol*, de Maria-Mercè Marçal. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) La contextualització del poema en la secció i la part del llibre on s'inclou.

b) Els principals aspectes formals i retòrics.

c) El tema del poema i com s'articula en l'ús de les formes verbals.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Cançó de fer camí

Per a la Marina

Vols venir a la meva barca?
—Hi ha violetes, a desdir!
anirem lluny sense recança
4 d'allò que haurem deixat aquí.

Anirem lluny sense recança
—i serem dues, serem tres.
Veniu, veniu, a la nostra barca,
8 les veles altes, el cel obert.

Hi haurà rems per a tots els braços
—i serem quatre, serem cinc!—
i els nostres ulls, estels esparsos,
12 oblidaran tots els confins.

Partim pel març amb la ventada,
i amb núvols de cor trasbalsat.
Sí, serem vint, serem quaranta,
16 amb la lluna per estendard.

Bruixes d'ahir, bruixes del dia,
ens trobarem a plena mar.
Arreu s'escamparà la vida
20 com una dansa vegetal.

Dins la pell de l'ona salada
serem cinc-centes, serem mil.
Perdrem el compte a la tombada.
24 Juntes farem nostra la nit.

Etiqueta de l’estudiant

Institut d’Estudis Catalans

L’Institut d’Estudis Catalans ha tingut cura de la correcció lingüística i de l’edició d’aquesta prova d’accés

Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

2024

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 5

Qualificació		TR
Qüestions		
Comentari de text		
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Aquesta prova consta de dues parts. Escolliu DUES de les quatre qüestions plantejades en la primera part i UN dels dos comentaris de text plantejats en la segona part.

Primera part

Responeu a DUES de les qüestions següents:

1. A l'escena IX de *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol, Zaira canta una cançó que sintetitza la vida de l'artista. Expliqueu-ne el contingut i la funció que té en l'esclat del conflicte i el desenllaç final de l'obra.
[2,5 punts]

2. Expliqueu els temes i les característiques principals de la segona part de *Bruixa de dol*, de Maria-Mercè Marçal.
[2,5 punts]

3. Expliqueu les diferències principals entre les dues versions d'*Antígona*, de Salvador Espriu. Relacioneu-les amb el context històric del moment de redacció de cada versió.
[2,5 punts]

4. Comenteu l'estructura i la veu narrativa de la novel·la *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor.
[2,5 punts]

Segona part

Desenvolupeu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (pàgines 6 i 8):

1. Comenteu el fragment següent de *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) La situació del fragment en l'argument de la novel·la.
b) El joc metaliterari de la novel·la: els dos plans de ficció.
c) La veu narrativa i els models literaris que pren com a referents.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

He decidit, doncs, començar en primera persona, després ja veurem. D'altra banda en Tudurí va tranquil·litzar-me l'altre dia dient-me que tota la novel·la picaresca està escrita en primera persona. Els novel·listes ho fan per fer-te creure que es tracta d'autèntiques confidències i que t'estan dient a un mínim de tres mil exemplars allò que no dirien a ningú. Per què he d'abandonar jo aquesta primera persona autèntica? Diré més aviat, com la meva estimada Rigolboche, «estimo tant la veritat, que quan hagi de fer elogis de mi mateixa sacrificaré la modèstia».

[Podeu continuar escrivint a partir de la pàgina 9.]

2. Comenteu el poema «Dimecres de cendra», inclòs en la secció «Intermezzo» del llibre *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) Les característiques de la secció on s'inclou.

b) El significat del poema en el context del llibre: la celebració cristiana.

c) El tractament de la figura femenina i el vitalisme.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Dimecres de cendra

A una noia

No et facis posar cendra, — no et facis posar cendra,
patró de joventut,
que no té res que veure — la mort, la cendra, amb tu.
No entelis amb mementos[1]
ton front rosat i pur.

Tu no has pas d'haver esment — de la trista paraula
que diu el sacerdot
girant-se de la taula.

Que aquest color rosat — que duus al front i als llavis
no t'ha sigut donat — per cendrosos agravis,[2]

que t'ha sigut donat,
verge de la sang tendra,
per uns altres esblaims[3] — que no són pols ni cendra.

1. *mementos*: 'primeres paraules de la frase en llatí que el sacerdot pronunciava el dimecres de cendra en imposar la cendra sobre el front dels fidels'.
2. *agravis*: 'greuges, ofenses'.
3. *esblaims*: 'efecte d'esblaimar-se, perdre una cosa la seva coloració normal, esdevenir d'un color menys viu, empal·lidir'.

Etiqueta de l’estudiant

Institut d’Estudis Catalans

L’Institut d’Estudis Catalans ha tingut cura de la correcció lingüística i de l’edició d’aquesta prova d’accés